

FILOLOGIA CATALANA (curs 2000-2001)

ASSIGNATURA

Literatura catalana II i Literatura catalana (segona llengua)

Crèdits teòrics

4

Crèdits pràctics

1

Total crèdits

5

Cicle

1

Tipus d'assignatura

troncal

semestral

DESCRIPCIÓ GENERAL, OBJECTIUS I REQUISITS PREVIS

L'objectiu del curs és l'estudi dels processos culturals i literaris més significatius del període que abasta des de la immediata postguerra (1939) a l'actualitat. Des del punt de vista metodològic, es tracta d'acostar l'alumne als enfocaments i mètodes propis de la història literària, de reforçar la capacitat de comprensió dels fenòmens culturals i de potenciar l'habilitat d'interpretació textual en els diferents gèneres. La varietat de lectures de creació i de crítica proposades al llarg dels cursos ha de permetre l'aproximació als diversos models literaris i als autors més representatius.

ESBÓS DEL TEMARI

1.- 1939-1959.

1.1. Periodització i fases (1939-1946-1959). Descripció històrica i cultural.

1.2. La poesia. Predomini i funció. L'adaptació de la poètica postsimbolista (Carner, Riba, Foix, Torres, Vinyoli). La tradició d'avantguarda (Brossa, Palau). "Realisme" i desmitificació (Pere Quart, Sarsanedas, Estellés, Martí Pol). Poesia i mite (Espriu, Bartra).

1.3. La narrativa. L'impacte de l'exili. La represa. Continuïtat i evolució de models i autors de preguerra (Puig i Ferrer, Soldevila, Llor, Arbó). La incidència de l'exili en els models narratius: entre el realisme testimonial i el mite (Bartra, Riera Llorca, Ferran de Pol, Jordana, Calders). Realisme psicològic i existencialisme (Capmany, Espinàs, Pedrolo). La novel·la catòlica (Sales). La narrativa fantàstica (Perucho) i de gènere. La narrativa curta (Sarsanedas, Calders, Ferran de Pol).

1.4. El teatre. Procés de represa. Teatre professional i teatre independent. La reformulació d'uns esquemes tradicionals (Sagarra, Oliver). Vies d'experimentació (Pedrolo i el teatre de l'absurd, Brossa i la poesia escènica). El teatre d'Espriu.

1.5. L'assaig i la prosa no imaginativa: memorialisme, crònica periodística, etc. (Pla, "Gaziel", Vicens Vives).

2.- 1959-1990.

2.1. Les fases 1959-1968-1975-198...

2.2. Una nova infraestructura cultural. El "realisme històric" com a programa de transformacions i com a estètica. La crisi del model. Una nova institucionalització de la cultura.

2.3. La poesia. Continuïtat i evolució de models anteriors (Foix, Brossa, Vinyoli, Espriu, Pere Quart). Els diversos models de "realisme". La "poesia de l'experiència" (Ferrater, Comadira, Parcerisas). Una represa de la poètica postsymbolista (Gimferrer).

2.4. La narrativa. Villalonga i la creació d'un món mític. Rodoreda: de la novel·la psicològica a la novel·la simbòlica. Les diferents utilitzacions del realisme (Pedrolo, Moix, Roig, Porcel). La narrativa autoreflexiva (Calders). Referents històrics i novel·la de gènere. Les darreres tendències (Monzó, Moncada).

2.5. El teatre. Del teatre independent a l'institucional. La renovació a partir dels 60 (Benet i Jornet, Teixidor Sirera). Espai escènic i text teatral.

2.6. L'assaig i la prosa no imaginativa: Pla i la revisió de la seva obra. Fuster.

BIBLIOGRAFIA ESSENCIAL

CASTELLET, J.M., MOLAS, J., *Poesia catalana del segle XX*, Eds. 62, B. 1963.

RIQUER, COMAS, MOLAS, dirs., *Història de la literatura catalana*, vols. X i XI, Ariel, B. 1987-1988.

TERRY, SA., *Sobre poesia catalana contemporània: Riba, Foix, Espriu*, Eds. 62, B. 1985.

FORMA D'AVUACIÓ

L'avaluació es realitzarà a través d'un examen sobre la matèria i sobre els textos analitzats a classe. Eventualment, pot demanar-se un treball sobre alguna de les lectures obligatòries.